

писачи и други така нарѣчени „господиновци“. Еднакво лоши-тѣ нрави, обичаи и навици влѣбхтъ слѣдъ себе си злото; тѣ безъ време згромаляватъ човѣка въ гроба, или го изнуряватъ тѣлесно и душевно; най-подирѣ похабяватъ и пѣли челяди!...

Днешниятъ, нареченъ по модата животъ, прекаленото гиз-дение и трухвила събарятъ народното здравие, наедно съ имота, повече отъ неприятелското оръжие! Не по-малко сж вѣднителни и ношнитѣ сѣденки, инакъ нарѣчени балове, които до скоро са не знааха у насенско*). Млади хора, особено зимно време, глѣдашъ ги отивать на балъ, дѣто цѣлата дълга нощъ са вър-тять като шемедни и, едвамъ, при съмнувание са вършатъ у до-ма, испотени въ виръ вода. Отдѣ са е завѣдила у насъ опасната болѣстъ нарѣчена охтика — чехотка (по русески)? колко млади отивать да гниятъ, безъ време, въ черниятъ студенъ гробъ. А кол-ко жълти жълтички са прахосватъ по тѣзи пусти балове! Не ще ли бжде по-добрѣ да са употрѣбятъ тѣзи парици въ нѣкоя обще-полезна работа? Нъ, не; тамъ ни нѣма насъ...

Колкото за нехелнитѣ застарѣли обичаи у кой-годѣ народъ, наистина че е трудно за да са искоренятъ заведнѣжъ, нъ щомъ тоя народъ доде въ съзнание, да са сумяса и познае що му е полезно и що е вѣднително, той единодушно ще да отхвърли вѣднителното, а ще пригърне полезното, защото у сѣки човѣкъ желанието е еднакво: да живѣе до дълбока старостъ.

Примѣри отъ дълбока старостъ.

Какво хубаво явление да глѣдаме човѣкъ, който е проживѣлъ до дълбока старостъ! Неговитѣ бѣли ко-си сж свидѣтели на неговата отлична по добрината си младостъ. Такивато престарѣли хора обикновенно сж биле въ сичко умѣренни, съ добри нрави и съ посто-янь мѣжки характеръ. Отдавна вече тѣ сж гудили пѣ-

*) Другадѣ не знаа, нъ въ прокопсания нашъ Русчукъ, като най-близо на Влашко, скопоснитѣ подражатели и подража-телни едвамъ чакать кога ще стане балъ, да хукнатъ голо-глави; тѣ сж мчатъ да надминатъ, съ сичкитѣ си моди, и влашурята, които прахосватъ имота си по слободии. (Прев.)